

BIBLICKÉ ÚKOLY 1974

. 2. čtvrtletí 1974

ŽIVOT VĚŘÍCÍHO
V TĚŽKOSTECH

Ú V O D

V tomto čtvrtletí chceme studovat 1. epištolu Petrovu. Je to sice Petrův dopis, ale podotýkáme, že Petr měl tajemníka Sylvána (kap. 5, 12), a zřejmě proto je tato epištola psána tak krásnou řečtinou. Přesto pozorujeme při používání slov a výrazů shodu mezi epištolou a mezi Petrovými kázáními.

Tato epištola byla určena hlavně křesťanům z pohanů na území Římské říše, známém dnes jako Malá Asie. Z poselství dopisu vyplývá, že lid, kterému byl napsán, prožíval protivenství a pronásledování pro víru. Pronásledování se mělo stupňovat.

Apoštolova slova byla napsána pro poučení věřících všech dob. Mají zvláštní význam i pro nás, kteří žijeme před příchodem Ježíše Krista. Všichni, kteří chtějí zůstat věrni až do konce (Žid 3, 14), potřebují Petrovo napomenutí a výstrahy, jakož i povzbuzení ve víře.

Šimon Petr

Zákl. verš: Jan 6, 68. 69

Zamyslíme-li se nad životem ap. Petra, pochopíme a oceníme lépe jeho 1. epištolu. Než přejdeme ke studiu jeho dopisu, povíme si stručný přehled Petrova života.

V Petrově životě se projevila Kristova výchovná metoda tak výrazně, jako u žádného jiného učedníka. Petr byl odvážný, útočný a samolibý, velmi vnímavý a pohotový, mstivý, ale i ochotný k odpuštění. Často se mýlil a musel být mnohokrát pokárán. Na konci své práce a životní pouti tento učedník, který kdysi neuměl pochopit kříž, s radostí obětoval svůj život pro evangelium.

Petrova duchovní proměna je zázrakem Boží přetvořující lásky. Je to životní naučení pro všechny, kteří chtějí jít ve šlépějích velkého Mistra-Učitele.

1. Petr jako člověk

Nový zákon uvádí několik názvů apoštola Petra: Šimon, Céfás (Jan 1, 42. 43) a Petr.

S kým rybařil Petr? Mar 1, 16; Luk 5, 10

Ježíš si vybral tyto neučené rybáře, poněvadž nebyli školeni v tradicích a v nesprávných obyčejích své doby. Byli to lidé schopní, prostí a učentliví — muži, které si mohl vychovat pro své dílo.

Odkud pocházel Petr? Jan 1, 45; Mar 1, 21. 29

Jelikož zde čteme, že Petr a jeho rodina bydleli v Kafarnaum, lze považovat Betsaidu za jeho rodiště.

Bohatý Matouš i chudý Ondřej a Petr byli podrobeni téže zkoušce. Všichni se museli cele posvětit, obětovat. Pán Ježíš vyzval učedníky u moře ve chvíli, kdy měli plné sítě ryb a kdy prožívali největší úspěch, aby opustili vše v zá-

jemu šíření evangelia. Tak musí každý věřící projít zkouškou, aby se ukázalo, co je v něm silnější: zda touha po časném blahu, anebo po společenství s Kristem.

2. Povolán k učednictví

Jak se zachoval Petr ve chvíli, kdy ho Pán Ježíš povolal? Luk 5, 8—11

Petr byl povolán do Kristova díla v okamžiku, kdy cítil svou slabost a závislost na Boží moci.

Na kterém místě je Petr mezi svými učedníky vždy uváděn? Mat 10, 2; Mar 3, 16

Petrovo jméno je uváděno vždy na prvním místě. Z toho vyplývá, jaké měl mezi 12 učedníky postavení. Sestra Whiteová mluví o Petrovi jako o předním apoštolu. Petr býval obvykle mluvčím skupiny.

Před svým pádem mluvil Petr často bez rozmyslu, jak ho to napadlo. Byl vždy hotov opravovat druhé a vyjadřovat své mínění, ačkoli dosud nechápal dobře ani sebe ani to, co by měl říci.

V jaké situaci nalézáme Petra na hoře proměnění a v Getsemane? Luk 9, 32

3. Petrova povaha

Petr byl zvyklý jednat nezávisle. V tomto úkole si povšimneme tří příkladů Petrova nezávislého jednání a důsledků, jaké z toho vzešly. Byl jediným členem skupiny, který si vyžádal chůzi po vodě. Jak dopadlo toto dobrodružství? Mat 14, 29—31

Pouze Petr se snažil obhájit Pána Ježíše, a proto utal ucho Malchusovi.

Jak přijal Ježíš Petřův opovážlivý čin? Jan 18, 11

Všichni učedníci opustili Pána Ježíše, ale jediný Petr ho zapřel. Jak reagoval Petr na svoji zbabělost? Mat 26, 75

4. Misionář

Jaký výsledek přineslo Petrovo kázání o letnicích? Sk 2, 40. 41

Slova apoštolů byla jako ostré šípky Všemohoucího, přesvědčující lidi o tom, že se dopustili strašného hříchu, když zavrhli a ukřižovali Pána slávy.

Petr a Jan uzdravili chromého v chrámě. Petr pokáral Ananiáše a Zafiru a vzkřísil z mrtvých Tabitu.

Z čeho vidíme, že lidé byli přesvědčeni o Petrově daru uzdravování? Sk 5, 15. 16

Kdo byli první obrácení pohané? Kdo přikázal, aby byli pokřtěni? Sk 10, 24. 46—48

Obrácení Kornélia a jeho rodiny bylo pouze začátkem pozdější sklizně. Z této domácnosti se šířilo do celého světa dalekosáhlé poznání milosti Boží.

5. Vězeň

Kdo svědčil o Kristu před židovskými vedoucími? Sk 4, 8

Druhé uvěznění postihlo všechny apoštoly proto, že měli v Jeruzalémě velký úspěch. (Sk 5, 17—28)

Kdo byl mluvčím apoštolů při této příležitosti? Sk 5, 29

Petr byl uvězněn potrestí za Herodesa po popravě Jakuba (Sk 12)

Jaký byl nakonec důsledek toho pronásledování? Sk 12, 19—21

Co zjevil Spasitel Petrovi o konci jeho života? Jan 21, 18. 19

Petr ukončil z Boží prozřetelnosti svou službu v Římě. Císař Nero ho dal uvěznit přibližně v době Pavlova posledního vězení. Petr jako Žid a cizinec byl odsouzen k bičování a ukřižování.

6. Pisatel

Druhá epištola Petrova je psána trochu jiným stylem

než první. To proto, že Petr neměl tutéž pomoc jako při psaní své první epištoly. Můžeme právem předpokládat, že Petr, nevzdělaný Palestinec, jehož mateřštinou byla aramejščina, psal řecky za pomoci sekretáře.

Petr zemřel v Římě kolem r. 67 po Kr. v době, kdy Nero pronásledoval křesťany. Zmiňuje-li se v 1 Petr 5, 13 o Babylónu, má tím na mysli Řím. Byla tedy 1. ep. Petrova psána z Říma. Petr píše vždy znovu o utrpení a pronásledování křesťanů v Malé Asii. Z toho vyplývá, že dopis byl psán v době pronásledování křesťanů Nerem. Pronásledování začalo r. 64 po Kr. a Nero zemřel r. 68. Zemřel-li Petr v době císaře Nerona, pak musel být tento list napsán někdy mezi r. 64 a 68 po Kr.

---

2. úkol — dne 13. dubna 1974

Víra a těžkosti

Zákl. verš: 1 Petr 1, 6. 7

V tomto týdnu se zamyslíme nad vírou ze čtyř hledisek. Je to prostředek Boží moci (v. 5), zkouší se v těžkostech (v. 7), je cestou ke spasení (v. 9), je založena na poselství proroků (v. 10—12). Petr píše křesťanům, kteří prožívají pro svou víru velké těžkosti. Poukazuje na víru z tolika hledisek proto, aby je ujistil, že jejich víra stojí za to. Víra je cennější než zlato, jehož pravost musí být osvědčena. Zkouška jejich víry měla sloužit k Boží slávě.

1. Živá naděje (1 Petr 1, 3)

Proč začíná Petr tuto stať oslavováním Boha? V jaké souvislosti je to s druhou částí verše?

Petr často používá slovo „živý“ ve spojení s Božím působením pro záchranu člověka. Mluví-li o živé naději, chce tím říci, že tato naděje má svůj původ v Bohu. Znovuzrozený křesťan získává takovou naději.

Co je základem „živé naděje?“ v. 3

Tato naděje sahá až za hrob ke vzkříšení. Srovnej křesťanské náboženství s jinými náboženstvími a pochopíš, jaký význam má vzkříšení.

Jak si udržíme naději i ve chvílích zoufalství a pesimismu? Kristus musí přebývat v srdci skrze víru. Jeho slovo je chlebem života a vodou spasení. Člověk, probuzený k živé naději, získává svěžest a sílu k dalšímu životu.

2. Boží udržující moc (1 Petr 1, 4. 5)

Co je připraveno věřícím? v. 4

Dědictví si nikdo nemůže zasloužit; získává je rodinnými svazky. Bůh je chystá znovuzrozeným synům a dcerám. Bůh chrání svůj znovuzrozený lid ze dne na den svou mocí, aby mu uchoval nárok na dědictví v nebesích. Pán chrání všechny, kteří zachovávají jeho přikázání. Chce spasit skrze víru každého, kdo k němu přijde, kdo se mu svěří a kdo se mu odevzdá.

3. Zkouška víry (1 Petr 1, 6. 7)

Co je podle Petrových slov také důvodem k radosti? v. 6. 7

Petr zde nemluví pouze o běžných těžkostech křesťanského života, ale o zvláštních těžkostech a o rozličných problémech, jež postihly křesťany Malé Asie a pravděpodobně i křesťany v celé Římské říši. To mohlo být právě za vlády císaře Nerona.

Čemu přirovnává Petr různé zkoušky víry? v. 7

Bůh nikdy nevede své děti jinak, než jak by se daly vést, kdyby mohly vidět konec od začátku. Největším darem nebes člověku, největší důvěrou a poctou je společenství s Kristem na jeho utrpení.

4. Láska a víra (1 Petra 1, 8. 9)

Cím je zakončena víra věřících k neviditelnému Kristu?

Všechna pravidla, nařízení, měřítko, příkázání, kázání; vyznání a modlitby jsou ničím, nemáme-li vroucí lásku ke Spasiteli.

Hluboká, rozsáhlá a nekonečná je láska, kterou Bůh projevili člověku. Nelze ji slovy vylíčit. Tato láska převyšuje naše myšlení a představy ale je tak skutečná, že ji můžeme osobně zakusit a nevýslovně se z ní radovat.

5. Základy víry (1 Petr 1, 10)

Apoštol Petr psal o neviditelném Ježíši. Chceme-li v Krista věřit, musíme mít víru. Víra v prvotní křesťanské církvi se opírala o starozákonní proroky, kteří nejen s touhou vyhlíželi příchod Mesiáše, ale o něm i prokřesťovali.

Podle čeho poznáme, že Ježíšův druhý příchod je blízko?

Sledujme svaté Boží muže, jak se pilně vyptávali a hledali, aby pochopili zjevení, která jim byla dána pro budoucí generace. V jakém rozporu je jejich svatá horlivost s lhostejným nezájmem lidí pozdějších dob, kterým se dostalo daru nebes! Jakým pokáráním je to pro pohodlnou lhostejnost i dnešních lidí, kteří prohlašují, že proroctvím nelze rozumět!

6. Přednost věřících (1 Petr 1, 12)

Ani proroci, kterým se dostalo pocty, že byli osvíceni Duchem svatým, nechápali cele důležitost zjevení, jež jim byla dána. Význam zjevených pravd měl být odhalován postupně, podle toho, jak lid Boží potřeboval jejich naučení.

Je to tajemství, kterým se zabývají i andělé. Rádi by věděli, jak mohl Kristus žít a pracovat v hříšném světě, jak se mohl stýkat s hříšným lidstvem. Bylo pro ně zá-

hadou, že ten, který tak zásadně nenáviděl hříšch, cítil tak něžný soucit k hřešícím lidem. Kolik času věnujeme my uvažování o Kristově životě, o jeho utrpení, o smrti, vzkříšení a jeho brzkém příchodu?

---

3. úkol — dne 20. dubna 1974

Žijme svatým životem

Zákl. verš: 1 Petr 1. 18. 19

Apoštol Petr píše o znovuzrozeném věřícím (v. 3), který očekává vírou spasení. Ale víra prochází těžkostmi a současně je podpírána prorockým zjevením z minulosti. Slůvko „proto“ ve 13. verši naznačuje, že další slova jsou v souvislosti s předešlými verši. Jak měli žít křesťané, kteří poznali evangelium a pro svou víru byli v soužení? Měli být svatí!

1. Soustředěná mysl (1 Petr 1, 13)

Proč volí ap. Petr výraz *podpásaná mysl*?

Petr naráží na východní zvyk: aby dlouhé roucho tehdejších lidí při práci nebo při chůzi nepřekáželo, podvazují si ho kolem beder. Křesťan na cestě k věčnému cíli má také svou těkavou mysl podvázat soustředěním, aby se příliš nerozptyloval a neztratil pravý směr k svému cíli. Křesťan, který chápe svou odpovědnost, ví, že každé jeho konání má být záměrné. Nemá-li se mysl zabývat podřadnými a povrchními myšlenkami, musí se zajímat o věci svaté a věčné. Musíme cvičit své rozumové i mravní síly, aby se upevnily a zdokonalily.

2. Poslušné děti (1 Petr 1, 14)

Co je příčinou neposlušnosti?

Petr zdůrazňuje přednost a potřebu poslušnosti v životě. Když posuzujeme děti z tohoto hlediska, pak jsou pouze dva druhy dětí — poslušné a neposlušné. Všichni jsme již patřili k těm neposlušným.

Musíme přinášet ovoce pokání. Uvěřili jsme, byli jsme pokřtěni a povstali jsme k novotě života — máme být novými stvořeními v Kristu Ježíši. Neřídme se proto dřívějšími žádostmi, ale krácejme vírou ve šlépějích Pána Ježíše, vyzařujeme jeho charakter a očišťujeme se tak, abychom byli čistí jako on.

3. Svaté chování (1 Petr 1, 15. 16)

Co se nám jeví jako základ poslušnosti, studujeme-li v. 13—16? Je to svatost. Chceme-li být ve vlastní síle svatí, jako Bůh je svatý, pak je to zcela nedosažitelný cíl. Sílu k tomu dává Bůh. On přikazuje, abychom byli svatí a slibuje nám současně potřebnou sílu. Nevyžaduje nic nemožného, ale umožní nám splnění podmínek, které nám dává.

Řídíme-li se zásadami Božího charakteru, projeví se to v našem odlišném způsobu života. Bůh žádá od nás, abychom byli svatí. Apoštol Petr prohlašuje, že bez svatosti nikdo Boha nevidí. Svatost představuje soulad s Bohem. Hřích poškodil a téměř zničil Boží obraz v člověku. Evangelium má napravit to, co bylo zmařeno, a my máme v tomto díle spolupracovat s Pánem.

4. Spravedlivý soudce (1 Petr 1, 17)

Proč mají mít lidé Boží bázeň? Jak se stavíme k Bohu pro jeho nestrannost? v 17

Před Bohem máme úctu a bázeň také proto, poněvadž je spravedlivým soudcem. On má stejný vztah ke všem lidem.

Bázeň Boží je vlastně strach před hříchem, poněvadž Bůh odsoudil hřích ještě před soudem. Bázeň Boží se projevuje poslušností Božího zákona.

Každý, kdo vyznává Ježíše Krista, si musí uvědomit, že se musí před soudnou stolicí zodpovídat z jakékoli nespravedlnosti, ba i z drsného slova. Žijeme v době velikého dne smíření. Musíme proto činit pokání před Bohem, vyznávat své hříchy a v živé víře spoléhat na zásluhy ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Spasitele.

5. Ježíšova krev je nekonečně cennější než stříbro a zlato (1 Petr 1, 18. 19)

Cím byli věřící vykoupení? v. 18. 19

Co je pro nás věřící cennější — stříbro, zlato či krev? Co je pomíjivé? Proč měl Petr jiný názor na hodnotu a pomíjitelnost? v. 20. 21

Ježíš je naší obětí smíření. Sami nemůžeme pro sebe učinit nic, ale vírou můžeme přijmout jeho vykoupení. Spasitel přinesl za naše vykoupení nekonečnou oběť a podstoupil nevýslovné utrpení.

6. Hodnota Ježíše Krista (1 Petr 1, 20. 21)

Nedozírná hodnota Ježíšova pro člověka je v tom, že zmrtvýchvstání a oslavení Kristovo je bezpečnou zárukou a základem našeho zmrtvýchvstání a oslavení.

16. verš nás vybízí k svatosti. V dalších verších je tento příkaz odůvodněn: 1. Bůh je svatý, 2. Bůh je nestranný soudce, 3. naše vykoupení zajistil Kristus za velikou cenu. Dnešní úkol zdůrazňuje odpovědnost křesťana, který má být svatý proto, že o jeho vykoupení bylo rozhodnuto před ustanovením světa.

Duše, která se odevzdá Kristu, je Bohu cennější nad celý svět. Spasitel by byl podstoupil utrpení Golgaty, i kdy-

by tím pro své království zachránil jen jedinou duši. Nezatratí nikdy ty, pro které zemřel. Podrží si svoje následovníky, pokud ho sami nebudou chtít opustit.

---

4. úkol — dne 27. dubna 1974

Znovuzrození a duchovní růst

Zákl. verš: 1 Petr 1, 23

Mnoho lidí dnes zastává ten názor, že nejprve vnější prostředí musí působit na špatného člověka, aby se změnil k lepšímu. Ale zásadou Písma je, že přeměna člověka k lepšímu musí započít uvnitř člověka. K obnově musí dojít v lidském srdci. Nezmění-li se lidské srdce, nedokáže sebelepší lidské plány zapůsobit na člověka tak, aby změnil zásadně svou povahu.

Křesťané jako znovuzrození lidé musí být na stráži. Musí si uvědomit, že nestačí pouhé znovuzrození, ale že musí dále duchovně růst. To se stane soustavným studiem Božího slova. Petr poukazuje na Písmo jako na prostředek znovuzrození i udržení duchovního života člověka.

1. Poslušnost, duchovní očištění a láska (1 Petr 1, 22)

Co je důsledkem očištění duše?

Jak se jmenuje první ovoce Ducha? Gal 5, 22

Je nějaká souvislost mezi láskou a zdvořilostí?

Očištění srdce se velmi podobá větrání místnosti. Při větrání nezavřeme okna a dveře a nerozhodíme po bytě nějaký dezinfekční prostředek. Ale otvíráme okna a dveře dokořán a vpustíme dovnitř čistý vzduch. Podobně je tomu

v duchovním životě. Svoje srdce musíme dokořán otevřít směrem k nebesům a musíme z něho vypudit prach sobectví a pozemského smýšlení. Boží milost musí proniknout do prostor naší mysli, představy se musí zabývat nebeskými tématy a celá bytost člověka musí být očištěna a obživena Duchem Božím.

2. Představa znovuzrození (1 Petr 1, 23)

Petr v tomto verši mluví o tom, jak dochází ke znovuzrození. Mluví i o věčné podstatě Boha, který znovuzrození působí.

Tělesné zrození člověka není ničím nadpřirozeným, je z lidské vůle (Jan 1, 13). Všichni lidé jsou porušitelní, byt se zrodili z nejlepších rodičů. Duchovní znovuzrození je Božím činem. Nehynoucím neboli neporušitelným semenem, jež působí znovuzrození, je Boží slovo.

Jakmile se pravda stane trvalou životní zásadou, dochází k znovuzrození podle našeho verše. Je výsledkem toho, že přijímáme Krista za svého osobního spasitele. Když Duch svatý působí na srdce pravdami slova Božího, začne mít člověk jiné smýšlení.

3. Pomíjitelnost člověka (1 Petr 1, 24)

Tento verš ukazuje, jak pomíjitelný je člověk, který se narodil pouze ze smrtelných rodičů. Je jako tráva. Co má kratší trvání než tráva? Zvláště v Palestině vadne tráva v letním vedru velmi rychle.

Prožijeme Boží slovo v praxi. Má věčné trvání. Světské žádosti, snažení a největší plány a úmysly zaniknou jako tráva. Ale „ti, kteří jiné vyučují, skvíti se budou jako blesk oblohy, a kteří k spravedlnosti přivádějí mnohé, jako hvězdy na věčné časy“. (Dan 12, 3)

4. Věčné slovo Ráně (1 Petr 1, 25)

Člověk je smrtelný, ale Boží slovo, působící znovuzrození člověka, je věčné. Křesťan, který se zrodí skrze Boží slovo, tj. který uvěří v Ježíše Krista jako svého spasitele, získává život věčný.

Jakým způsobem se seznámili tehdejší věřící se slovem Božím? v. 25.

V Božím slovu je obsažena tvůrčí energie, která stvořila světy. Toto slovo je zdrojem moci a života. Každý příkaz je zaslíbením. Přijmeme-li je ochotně, způsobí v nás obrození. Přetvoří povahu a obnoví v duši obraz Boží.

5. Pět nectností (1 Petr 2, 1)

Co nám chce říci slůvko „proto“?

Petr vypočítává pět zlovyků, které musí člověk odložit. Ten, kdo prožije znovuzrození, odloží tyto hříchy.

Něco odložit znamená zbavit se toho. Netýká se to pouze těchto pěti hříchů, ale i všech ostatních. Ten, kdo činí opravdové pokání a obrátí se, jde v životě jiným směrem.

Nezabývejme se poklesky jiných lidí. Posvěťme svůj jazyk Bohu. Nemluvme nic, co by jako křivé svědectví poškodilo pověst jiných lidí. Zabýváme-li se destruktivní kritikou, ničíme-li svými řečmi druhého, místo abychom mu pomohli, nežijeme v souladu s Písmem, nejsme znovuzrození.

6. Pokrm pro duchovní růst (v. 2. 3)

Srovnej obsah starého života (v. 1) s touhou znovuzrozeného člověka (v. 2)

Největší potřebou kojence je potrava. Jak rozhodně se umí o ni hlásit! A jak vychutnává dobu krmení! Tak je tomu i se znovuzrozeným křesťanem, který touží po duchovní stravě. Kolik času věnujeme my denně studiu Božího slova?

Toužíme-li jako znovuzrozené děti po čistém mléce slova Božího, který je potřebný k našemu růstu, nebudeme vychutnávat špatné mluvení. Ti, kteří poznali Boží dobrotu,

se nebudou živit nějakými nesmysly, pošetilými nebo pomlouvačnými řeči. Odmítnou zásadně takovou potravu, poněvadž to není chléb z nebe. Je to strava satanova, neboť on je žalobcem bratří.

---

5. úkol. — dne 4. května 1974

Lid vyvolený

Zákl. verš: 1 Petr 2, 6

Znovuzrozený křesťan neslouží Bohu pouze jako jednotlivec, ale patří ke společenství, jehož základním kamenem je Kristus. Křesťané si musí znovu a znovu uvědomovat, že náleží k duchovnímu řádu.

Křesťanská církev se stala vyvoleným lidem místo starozákonního lidu, který neuvěřil v Pána Ježíše. Tato přednost je nám dána za určitého předpokladu — musíme světu zvěstovat evangelium.

1. Živý kámen (1 Petr 2, 4)

Tak jako dítě přichází vždy znovu k matce pro jídlo, má si i křesťan stále přicházet k Pánu pro duchovní stravu. Je zvláštní, že Petr v této části epištoly přechází od mléka ke kamenu. Jelikož tento kámen označuje jako živý kámen, není to tak násilná změna, jak by se na první pohled zdálo. Lid izraelský dostal vodu ze skály. Mojžíš opěvuje skálu, která dává med a olej (5 Moj 32, 13). Mluví dokonce o skále, která zplodila Izraele (5 Moj 32, 18). Bible mluví s oblibou o skále, která působí zrození a udržení života, jak o tom mluví i Petr v 1 Petrově 1, 23 až 2, 3.

Koho představuje skála, o které mluví předcházející verše? 1 Kor 10, 4

Na tomto živém kameni mohou stavět Židé i pohané. Je to jediný bezpečný základ. Je dostatečně velký pro všechny a natolik silný, že unese tíhu celého světa. Všichni, kteří ve spojení s Kristem, živým kamenem, stavějí na tomto základu, stávají se rovněž živými kameny.

2. Živé kameny (1 Petr 2, 5)

Sestra Whiteová píše, že živý kámen září jako světlo. Čtete-li 4. a 5. verš s touto myšlenkou, jeví se nám živý kámen jako materiál z drahokamu.

Nebesa se diví, v jakém stavu se nalézají dnešní církve, která by mohla znamenat pro svět velmi mnoho, kdyby každý kámen byl na svém místě. Buďme živými kameny, jež vyzařují světlo! Kámen, který nesvítí, je bezcenný. Mrtvé, matné kamení nezvyšuje hodnotu našich sborů. Církve potřebuje živé kameny, které zachycují jasné paprsky Slunce spravedlnosti. Jsou to paprsky slávy, v nichž se setkává milosrdenství s pravdou, spravedlnost s pokojem.

3. Základy víry (1 Petr 2, 6)

Zde vidíme, proč musíme přijít k úhelnému kamenu: abychom nebyli zahanbeni. Ten, kdo přichází ke Kristu a věří v něho, nebude nikdy zmaten ani nebude v den Božího soudu zahanben. Kristus je nejen úhelným kamenem, ale je vybrán, vyvolen, a to už před počátkem světa.

4. Skála pádu či úspěchu (1 Petr 2, 7)

Petr srovnává mezi věřícími a nevěřícími. Praktická, živá, každodenní víra umožňuje věřícímu ocenit správně Ježíše jako živý kámen. Tělesný, hříšný člověk neoceňuje Krista a jeho mimořádné schopnosti. K tomu je zapotřebí mít duchovní rozhled a přítomnost Ducha svatého v srdci

na každý den. Nestačí uvěřit v Ježíše Krista jednou. V této víře musíme dobrovolně setrvávat pořád. Oceňujeme ho každým dnem stále více?

5. Kdo se uráží a kdo je povolný? (1 Petr 2, 8)

Kristus je skálou pohoršení jedině těm, kteří se na něm urážejí. Jeho slovo nás pohoršuje jedině tehdy, když se mu nechceme podřídít. Záleží tedy na nás, urážíme-li se, či podvolíme-li se.

Záleží na každém jedinci, jaké stanovisko ke Kristu zaujme. On svůj vztah k nám dokázal vznešenou obětí na Golgatě. Uvažujme o tom, jak bychom pokorně ocenili Kristův příklad v sebezapření.

Každý člověk, muž či žena, mladý neb starý je zván ke spasení, k životu věčnému. Ke spasení je třeba splnit určité podmínky. Nad nimi se však mnozí pohoršují. Nevyhovují jejich sklonům, a proto se nechtějí stát činiteli Božího slova. Nechtějí nést Kristovo jho v dokonalé poslušnosti Božího zákona.

6. Křesťanská odpovědnost (1 Petr 2, 9. 10)

Koho považuje Petr za vyvolený rod?

Praví křesťané představují nový Izrael. Mají chrám (v. 5), kněžství (v. 5), zaslíbeného Mesiáše (v. 6—8) a jsou označeni jako Boží vlastnictví, Boží lid (v. 9).

Proč Pán Bůh dává takové přednosti svému lidu? v. 9.

Má-li někdo přednosti, musí mít i zodpovědnost, aby se nestal samolibý a sobecký. Nový Izrael je určen k službě šířit evangelium do celého světa.

Nemáme právo činit si nároky na zvláštní přízeň světa. Musíme být až do vítězného skončení boje mezi dobrem a zlem ochotni být chudí a opovržení. Kristovi následovníci jsou povoláni, aby se oddělili od hříšných způsobů světa a přátelství s ním. Jejich síla je v tom, že je vyvolil a přijal Bůh a že žijí podle zásad evangelia.

Křesťan jako občan

Zákl. verš: 1 Petr 2, 15

Petr nyní přechází od teorie k praxi. Jakmile položil pevný základ pro teorii pravdy evangelia, začíná zřizovat nadstavbu, zabývající se praktickou zbožností. Je to nanejvýš důležité. Vždyť jakou cenu má nauka, neuplatníme-li ji v osobním životě? Pouhé učení bez praktického uplatnění je jako kostra bez masa. Křesťané, kteří mají pouze učenou teorii a postrádají praktické uplatnění v životě, jsou bezmocní, slabí, bez vlivu.

1. Co působí proti duši? (1 Petr 2, 11)

Veškeré zlé činy mají svůj počátek v nesprávných myšlenkách. Špatné myšlenky vedou k hříšným touhám. Žádost je touha člověka, který se chce líbit sám sobě.

Proč píše Petr proti tělesným žádostem?

Zvyky, které nepodporují zdravou funkci lidského těla, oúpují naše vyšší a ušlechtlejší schopnosti. Zlozvyky v jídle a pití vedou k nesprávnému myšlení a jednání. Holdování chuti posiluje tělesné sklony, které převládají nad duševními a duchovními silami. Snažme se pro to s Boží pomocí získat za každou cenu vítězství nad sebou.

2. Síla vlivu (1 Petr 2, 12)

Proč máme usilovat o správné chování?

Křesťané prvotní církve byli obžalováni z nejstrašnějších činů. Mnozí byli pro tato křivá obvinění krutě trestáni, mučeni i usmrceni. Petr vyzývá křesťany k takovému životu, aby jejich chování zapůsobilo i na jejich pronásledovatele.

³ Budeš-li v těžkostech, vzpomeň si na Pána Ježíše a na to, kolik pro tebe vytrpěl, a uklidni se. Nereptej, ani když tě lidé tupí a křivě obviňují. Nezapomínej se myšlenkami pomsty a nelibuj si v nespokojenosti. Jednej dále zásadně a správně, aby lidé viděli tvé čestné chování.

3. Poddanost vrchnosti (1 Petr 2, 13. 14)

Křesťan je povinen podrobit se své vládě. Byla-li tato rada dána křesťanům, kteří žili za římských vládců, platí rozhodně i pro nás dnes. Při tom pamatuje na verš Sk 4, 19. 20. Okolnost, kdy dojde k rozporu mezi pozemským zákonem a zákonem Božím, tvoří jedinou výjimku.

Nepohrdejme vrchnosti. Jděme vpřed ve jménu Ježíše Krista a hlásejme svěřenou pravdu. Chtěl-li by nám někdo zakázat toto hlásání, můžeme říci jako apoštolové: „Posuďte, je-li spravedlivé před Bohem, abychom poslouchali více vás než Boha. Neboť my nemůžeme nemluvit to, co jsme slyšeli a viděli.“

4. Buď dobrým občanem (1 Petr 2, 15)

Proč měli být křesťané Malé Asie také poslušni své vlády?

Křesťan to dělá proto, aby případné lživé obvinění z nesprávných činů vyvrátil svým příkladným životem. Žijí-li křesťané mezi lidmi, kteří je nenávidí, pak je to rozhodně velmi obtížná zásada. Chovejme se tak, aby lidé nemohli využít něčeho proti nám.

Nechovejme se tak, aby lidé měli dojem, že jsme zrádci. Nemluvme a nepišme nic, co by mohlo budit zdání nenávisi k zákonu a k pořádku. Uvažujme velice pečlivě o všem našem konání, aby lidé neměli dojem, že jsme snad nevěrni své vlasti a jejím zákonům.

5. Jak máme využívat svobodu? (v. 16)

Jakou zásadou se má křesťan řídit při využívání své

svobody? Křesťan je jako Boží služebník poslušen svého Pána. Svět právem od něho očekává, že bude žít podle svého vyznání a že jeho život bude ve shodě s Boží vůlí. Nezapomeňme, že velmi často právě chování křesťana rozhoduje o tom, jak si lidé představují Boha. Věřící by neměl dát lidem nikdy příčinu domnívat se, že křesťanství je na nižší úrovni, než nějaký jiný světový názor.

6. Jak se máme chovat k ostatním lidem? (v. 17)

Co píše ap. Petr o vztahu křesťana k jiným lidem?

Dbejme vždy na zásady slušného chování. Přizpůsobme se ohleduplně běžným zvyklostem, neslevujme však ze zásad. Pravá zdvořilost nevyžaduje zřeknutí se zásad.

Jaký má být náš postoj k Bohu? v. 17

Pán Ježíš vyžaduje od nás, abychom uznávali práva jiných. Berme ohled na společenská a na křesťanská práva lidí. Chovejme se k nim jako synové a dcery Boží vždy ušlechtilé a jemně.

---

7. úkol — dne 18. května 1974

Křesťanovo chování venku mezi lidmi

Zákl. verš: 1 Petr 2, 21. 22

Uvedené verše byly určeny přímo služebníkům neboli otrokům. Výraz „služebníci“ v Novém zákoně se nevztahuje na lidi, kteří pracovali za mzdu a mohli kdykoli přijít nebo odejít. Byli to lidé, kteří ztratili osobní svobodu a byli majetkem svého pána. Úděl otroka býval trpký. Petrovy rady pro ně jsou laskavé a dávají jim jistotu.

Studujeme-li příklad Ježíše Krista, objevíme tajemství, jak překonávat útlak a křivdu a uchovat si klidného, vážného a trpělivého ducha.

1. Vytrvalá trpělivost (1 Petr 2, 18–20)

Kterým dvěma druhům pánů měli být otroci poddáni?

Apoštol Petr tu nechce řešit právní otázku o otroctví své doby. Zdůrazňuje pouze zákon křesťanské lásky a poukazuje krásně na příklad Kristův. Naše JÁ je nepřítel, kterého se musíme nejvíce obávat. Žádná neřest nemá tak osudný vliv na charakter, jako lidská vášeň, nezvládnutá Duchem svatým. Vítězíme-li sami nad sebou, získáváme nejvzácnější vítězství.

2. V Ježíšových šlépějích (v. 21)

V čem je Pán Ježíš příkladem služebníka? Platí tato slova i pro nás?

Pán Ježíš trpěl neprávem, ale i v tom se stal křesťanům příkladem.

V tomto životě procházíme Kristovou školou, kde se máme naučit být tiší a pokorní. V den konečného vyúčtování poznáme, že všechny naše životní těžkosti, strádání a urážky byly pro nás výchovným činitelem a tvořily praktické naučení v uplatnění zásad křesťanského života. Snášíme-li veškeré nepříjemnosti života dobře, získáváme Kristův charakter a lišíme se od hříšných lidí.

3. Bezhrádný Kristus (v. 22)

Jak se hodí 22. verš do sledu Petrových myšlenek veršů 19. a 20?

Křesťanu může v duchovním růstu vadit pouze nedostatek víry. Ale vírou může získat Ježíšovu dobrotu a velikost a dosáhnout cíle — dokonalosti v Kristu. Musíme si uvědomit, že v Kristově síle můžeme překonat všechny své hříšné zvyky.

Jakmile Ježíš dorůstal, využíval daru řeči v rodinném kruhu a mezi přáteli a známými tak, že mu nikdo nemohl nic vytknout. Z jeho rtů nevyšlo žádné nečisté slovo. Nevykonal nikdy nic nesprávného, protože byl Synem Božím. Žil sice jako člověk, ale nebyl poskvrněn hříchem.

4. Tichý Spasitel (v. 23)

Jaký příklad nám dal Kristus v utrpení?

Kristus neuvažoval o pomstě ani v největším náporu a při opakovaných útocích. Umíme ovládnout svůj jazyk i v případě, že trpíme neprávem?

Ten, kdo chce vždy obhájit sebe a nedovede ustoupit, nedokazuje, že by měl vznešenou mysl. Raději stokrát nespravedlivě trpět, než ublížit své duši pomstychtivostí nebo rozčilením a hněvem. Bůh nám chce dát sílu, po.noc, milost a nebeskou moudrost. Proste ho o to s vírou a vytrvejte na modlitbách. Naším heslem musí být: Bdit, modlit se, pracovat.

5. Život skrze smrt (v. 24)

Pro koho zemřel Pán Ježíš?

Petr zdůrazňuje, že náš Zástupce neměl za sebe náhradu. Kristus jako Syn Boží nesl naše hříchy. Nezemřel pro své hříchy, protože byl bez hříchu. Zemřel za naše hříchy! Bůh umírá pro člověka — jak vznešená to myšlenka! (2 Kor 5, 21)

Budeme-li mít tuto skutečnost na mysli, nebudeme tak snadno hřešit. Musíme pochopit velikou lásku, vyjádřenou obětí smíření, abychom mohli žít spravedlivým životem.

6. Bloudící ovce se vracejí (v. 25)

Jak přirovnává Petr lidi k ovčím?

Jak líčí Bůh svou práci jakožto pastýře Izraele? Ezech 34, 12—16

Jakmile nás Pán Ježíš nalezne, máme odpovědnost za jiné ztracené ovce.

Pán Ježíš nás zná osobně a má soucit s našimi slabostmi. Ví, jak se jmenujeme. Ví, kde bydlíme. Pán Ježíš zná každou duši tak, jako by to byla jediná bytost, za kterou zemřel na kříži. Pečuje o každého tak, jako by byl jediným člověkem na světě.

---

8. úkol — dne 25. května 1974

Křesťanovo chování v domově

Zákl. verš: 1 Petr 3, 4

Petr pokračuje v uvažování o pokoře a odevzdanosti. Naše moderní společnost, ve které se vyskytují nejrůznější hnutí za svobodu, může považovat Petrovo napomenutí za zastaralé. Přesto je poddanost součástí Kristova učení.

Petr rozvádí toto téma zvláštním způsobem pro věřící ženy, které měly nevěřící manžele. Bylo to velmi naléhavé, aby tyto ženy věděly, jak mají žít jako křesťanky a současně uměly získat své manžele pro Krista. Tato část Petrova dopisu obsahuje naučení, která platí nejen pro manželství, kde je jeden nevěřící, ale i pro křesťanské rodiny vůbec.

1. Získat nevěřícího manžela pro Krista (v. 1. 2)

Koho ustanovil Bůh za hlavu rodiny? Ef 5, 23

Ženo, tvůj manžel musí vidět v tobě působení Ducha svatého. Buď opatrná a rozvázná, trpělivá a shovívavá. Nevnučuj mu pravdu. Plň povinnosti, které ti jako ženě

náleží, abys zapůsobila na jeho srdce. Buď k němu vlídná a něžná. Snaž se mu v mezích své víry všemožně vyhovět. Nedej příčinu, aby tvé náboženství přišlo do špatného světla. Buď svědomitě poslušná Boha a přitom se snaž, aby manžel měl v tobě zálibení.

2. Křesťanka a móda (v. 3)

Které ozdoby navrhuje apoštol Petr?

Výstřední, nevhodný, nápadný oděv, líčení a různé zdobení neivoří pouze nežádoucí vnější stránku, ale přiči se vnitřním křesťanským zásadám. Tyto vnější ozdoby mohou někdy připoutat muže k manželce, ale Petr naléhá, aby se žena snažila získat svého muže pro Ježíše Krista svou vnitřní hodnotou.

Náš oděv má být střízlivý a jednoduchý, ale z kvalitní látky, vhodné a vkusné barvy. Jakmile se rozhodneme zalíbit se jedině Bohu, pak přestaneme lpět na vnějších okrasách. Ty ztrácejí pro nás cenu. Zamysleme se nad sebou, zda pod zorným úhlem těchto skutečností nemusíme učinit ve svém osobním vzhledu určité změny. Je na nás vidět, že se řídíme křesťanskými zásadami?

3. Křesťanské ozdoby (v. 4)

Jak srovnával apoštol Pavel vnějšího a vnitřního člověka? 2 Kor 4, 16.

Čím vynikala tvář Pána Ježíše při proměnění? Mat 17, 2

Kdy budu svým vzhledem odrážet Krista, nikoli sebe?

Zamysleme se pozorně nad slovy Písma, které se týkají zevnějšku. Musíme pochopit, co Pán od nás očekává i v takové věci, jako je odívání. Ti, kteří upřímně touží po Kristově milosti, zařídí se podle cenného Božího naučení. Také náš zevnějšek bude harmonicky sladěný s poňnanou pravdou evangelia.

4. Příklad svatých žen (v. 5)

Cím se vyznačovaly svaté ženy?

Je rozvod nejlepším řešením takového domova, který je nábožensky rozdělen anebo domova, kde vládne nesoulad?

Sestra Whiteová radí všem, kteří jsou nespokojeni v manželství, že mají učinit vše, aby zabránili rozvodu. Žel, že mnozí se tím neřídí. Buď nezůstanou věrni svému manželskému slibu, anebo si sami zhorší svůj stav tak, že vidí jediné východisko v sebevraždě.

Muž i žena se musí po celý život snažit vyhýbat se všemu, co by vedlo ke sporům a mají zůstat věrni svým manželským slibům. Každodenní život má mít posvěcující vliv na manželského druhu.

5. Vzorná dvojice (v. 6)

Petr mohl v prvním století mluvit o Sáře jako o nejlepším vzoru proto, že si jí Židé nesmírně vážili. Vždyt byla ženou Abraháma, zakladatele izraelského národa.

Všichni musí poznat, že milujeme Pána Ježíše a že mu důvěřujeme. Manžel, manželka a věřící i nevěřící přátelé musí vidět, že jim chceme předvést krásu pravdy. Ale nechceme-li dobrou práci zmařit, spoléhejme více na Pána.

Manželko, nevytýkej svému manželovi stále chyby a nehaň ho. Nemluv o svých těžkostech, i když jsou někdy hodně velké. Mlčení je výmluvné. Ukvapená slova nezvýší tvé štěstí. Buď radostná a šťastná. Vnes do domova tolik slunečního jasu, kolik jen je možné a zaháněj stíny.

6. Rada pro muže (v. 7)

Jak se má věřící muž chovat ke své ženě?

Jakou moudrou radu dává Pavel mužům? Ef 5, 25—33

Mužové, mějte více lásky a soucitu ke svým ženám!

Muž jako manžel i otec má dlít v čistém a svatém ovzduší. Proto se má denně učit od Krista. Nemá být doma

nikdy tyranem, neboť to je projev satanský. Muž má svou vůli podrobit vůli Boží. Má se všemožně snažit zpříjemnit a obšťastnit své manželce život. Jeho rádcem má být Boží slovo, jehož učení musí prožívat doma prakticky.

---

9. úkol — dne 1. června 1974

Křesťanské rysy povahy

Zákl. verš: 1 Petr 3, 8

Láska, největší ze všech ctností, je hlavní zásadou, na jejímž podkladě se křesťan snaží vyjít s každým v dobrém, ať už je to ve společnosti mimo domov nebo doma v rodině. Základem Ježíšova učení bylo zřeknutí se svého já, sebcobětování a nezištná služba.

Jakmile Kristovo evangelium proniká životem člověka, podmaňuje si jeho srdce. Kdyby všechna lidská srdce byla naplněna Ježíšovými zásadami, nemusely by být sociální reformy.

1. Pět křesťanských ctností (1 Petr 3, 8)

Jakým obrazem chce i apoštol Pavel zdůraznit nutnost jednoty i soudržnosti v církvi? (1 Kor 12, 14–31)

Budme laskaví, soucitní, zdvořilí. Mějme smysl pro spravedlnost a pravdu a mějme v nenávisti násilí a útlak. Chovejme se k jiným tak, jak bychom očekávali, aby se oni chovali k nám. Hovět svým choutkám na úkor jiných, je sobectví.

Kdyby se měl náš charakter hodnotit podle těchto pěti vlastností, jaké bychom asi měli hodnocení?

Ti, kteří se hlásí ke Kristovým následovníkům a přitom jsou hrubí, nevlídní a nezdvořilí, nechodili do Ježíšovy školy. Křesťan má být soucitný a laskavý právě tak jako přímý a čestný.

2. Křesťan a pomsta (1 Petr 3, 9)

Jak se staví ap. Pavel k otázce pomsty? Řím 12, 17; 1 Tes 5, 15

Jaké stanovisko zaujímal Pavel k pronásledování? 1 Kor 4, 12

Jak by se asi Kristovi současníci divili, kdyby slyšeli svého Mistra mluvit nenávistně, netrpělivě nebo vyjadřovat se hrubě a nadávat! To Ježíš nedělal. Nezapomínejme, že ti, kteří Ježíše milují, mají jej představovat svým charakterem.

3. Vliv jazyka (1 Petr 3, 10)

Co praví Jakub o jazyku? Jak 3, 5. 6

S pomocí Pána Ježíše se naučíme svůj jazyk ovládat. Pán Ježíš procházel těžkými zkouškami, a přece nezhřešil tím, že by mluvil ukvapeně a zlostně. Snášel trpělivě a tiše posměch, narážky a nadávky svých spolupracovníků v tešařské dílně. Místo hněvivé odpovědi si začal zpívat krásný Davidův žalm, a než si to jeho druhové uvědomili, zpívali s ním. Jaká změna by ve světě nastala, kdyby dnešní mužové a ženy napodobovali v mluvení Pána Ježíše.

4. Odvrát se od zlého (1 Petr 3, 11)

Ten, kdo se zabývá v životě dobrými myšlenkami a činy, ani nemá čas na nic zlého!

Kterým podobenstvím vyjádřil Pán Ježíš, že je nutno zlo nahradit dobrem? Mat 12, 43—45

Jsmo ovládáni buď jednou nebo druhou mocí, které usilují o lidské srdce. Chceme-li přijít pod moc knížete tem-

nosti, nemusíme se o to ani příliš snažit. Stačí, nejsme-li příslušníky království světla, není-li v našem srdci Kristus. Satan se už o další postará.

Kterou podobnou radu dal Pavel Římanům? Řím 12, 18

5. Jaký je vztah Páně ke spravedlivým a ke zlým? 1 Petr 3, 12

Petr přichází k závěrečné stati, kterou čerpá ze 34. žalmu. Jakou jistotu má křesťan v tom, že Bůh, kterému slouží, je živým Bohem, který vidí a slyší! Modlí-li se křesťan upřímně, má-li hříchy odpuštěny, pak Bůh jeho modlitbu slyší a podle své vůle i vyslyší.

Musíme naléhat na Hospodina, aby naše modlitby slyšel? Žid 4, 1b

Bůh bdí s něžnou péčí nad svými dětmi. Nepřehlíží zlo, ale umožňuje jim, aby se před zlem chránily.

6. Odměna dobrých skutků (1 Petr 3, 13)

Petr zahájil část své epištoly pojednáním o dobrém chování. Píše, že různá obvinění proti křesťanům by natrvalo neobstála, kdyby se křesťané chovali správně (2, 12). Tímto veršem se vrací k téže myšlence a uzavírá své rady o správném křesťanském chování.

V době, kdy Petr psal tento list, vznikla v Palestině silně nacionalistická židovská strana, zvaná Zelóti. Byli to fanatičtí odpůrci Římanů. Petr s nimi nesouhlasí. Přeje si, abychom byli horliví, ale pro Krista. Buďme lidmi, kteří mají nadšení, přesvědčení a pevné zásady, ale kicří se nestavějí proti lidem.

Jak vyjadřuje prorok Izaiáš tuto myšlenku? Iz 58, 7. 8

Utrpení pro Krista

Zákl. verš: 1 Petr 3, 15. 16

Při studiu Petrovy epištoly nesmíme zapomínat, že byla napsána křesťanům, kteří pro svou víru v Krista snášeli utrpení a pronásledování. Takové poměry se mohou na světě vyskytnout zase. Věříme, že žijeme v době před příchodem Páně. Je to doba, v které křesťan musí stát za svojí vírou i za cenu utrpení.

Petr věděl, co je to pronásledování. Pamatoval si ukamenování Štěpána (Sk 7), popravu Jakuba (Sk 12). Sám očekával trest smrti, ale Pán Bůh rozhodl, že ho anděl předivně z vězení vyvedl (Sk 12). Věděl též, kolik vytrpěl ap. Pavel. Přesto nebyl Petr v utrpení poražen, ale zůstal zmužilý a zachoval si naději. Dnešní křesťané získají mnoho pečlivým studiem Petrovy epištoly.

1. Obrana proti strachu (1 Petr 3, 14. 15)

Jakmile má člověk obavy, že si své utrpení zaslouží, pak takový stav velmi těžce snáší. Ale jestli máme čisté svědomí a trpíme pro své přesvědčení, pak je to jiné. Mužové Boží, kteří se dostali do těžkých okolností, nedali se zviklat, protože posvěcovali Pána Boha ve svém srdci.

Jak mohl stát ap. Pavel tak klidně před rozhněvanou radou židovskou, která ho chtěla zabít? Sk 23, 1

Mnohý věřící bude muset stát před králi, knížaty, panovníky a velkými muži země, a proto musí mít jistotu poznání pravdy. K tomu je třeba být obráceným člověkem. Bůh může takového věřícího v jediné chvíli poučit Duchem svatým mnohem více, než by se tomu naučil od velkých mužů světa.

2. Zahanbení nepřátel (1 Petr 3, 16)

Petr znovu zdůrazňuje moc zbožného života. Neprátele křesťana snad neznají jeho víru a naději, ale měli by vidět jeho spořádaný život.

Jak zdůrazňoval Pavel mladému Timoteovi nutnost čistého svědomí? 1 Tim 1, 5. 19

Je možné být příliš svědomitý? V bibli čteme o dobrém svědomí, ale existuje i špatné svědomí. Někteří lidé zacházejí se svědomitostí tak, že se dostanou až do extrémů. Tím zatěžují křesťanství podobně, jako kdysi Židé zatěžovali svěcení soboty. Zacházení do extrémů je fanatismus. Jediný fanatik, který znásilňuje svědomí těch, kteří chtějí žít správně, natropí mnoho škody. Církev musí být očištěna od takových vlivů.

3. Utrpení pro konání dobra (1 Petr 3, 17. 18a)

O kterých dvou příčinách utrpení mluví Petr?

Snášeli-li člověk své utrpení trpělivě, je zbožným příkladem jiným a současně posiluje svoji vlastní víru.

Snážíme-li se pochopit vznešenou lásku Pána Ježíše, získáme odvalu v těžkostech. Jsi nepochopen? I Kristus byl nepochopen. Máš v rodině nesnáze proto, že jsi křesťanem? Kristus měl také rodinné neshody. Jsi chudý? Ani Kristus neměl nic. Dotírá na tebe mnoho pokušení? I Kristus prožíval četná pokušení. Přehlíží tě někteří a posmívají se ti? Totéž činili i Ježíši Kristu. Smějí se ti lidé za zády? Kristu se smáli nejen za zády, ale i do očí.

4. Doba Noemova (v. 18–20)

Uvedené verše tvoří velmi nesnadnou stať, o které se mnoho mluví. Chceme-li získat správný výklad tohoto verše, musíme poznat, co bible mluví o podstatě člověka.

Co bylo obsahem zvěsti, kterou Kristus sdělil Noemovi? 1 Moj 6, 17

Bůh dopřál lidem 120 let milosti, aby se zamysleli nad kázáním Seta, Enocha a Noema. Lidé před potopou byli představeni jako lidé uvěznění v hříchu. Kdyby naslouchali svědectví věrných Božích svědků, kdyby činili pokání a stali se opět věrnými, nebyl by je Bůh zničil.

5. Křest z víry zachraňuje jako koráb (1 Petr 3, 20. 21)

Tytéž vody potopy, které pohřbily odbojné hříšníky za dnů Noe, nesly bezpečně koráb, v němž se zachránilo 8 lidí. V 21. verši poukazuje Petr na naučení z jejich zkušenosti — že jsme zachráněni skrze křest právě tak, jako byli zachráněni lidé v korábu. Ale těchto 8 lidí a právě tak všichni věřící v Krista jsou zachráněni pro Kristovo zmrtvýchvstání (v. 19. 21), poněvadž jinak by nikdo z nich neměl naději (1 Kor 15, 13–23).

6. Vše poddáno Kristu (1 Petr 3, 22)

Petr se vrací k hlavnímu bodu. Kdyby 22. verš následoval hned za 18. veršem, viděli bychom jasně Kristovo utrpení, smrt, vzkříšení, nanebevstoupení a dílo.

Petr prohlašuje, že všechny věci jsou poddány Pánu, a vzdává mu čest. Kristus je září slávy Boží a odrazem jeho obrazu (Žid 1, 3). Žil dokonalým životem, přinesl dokonalou oběť, vstal slavně z mrtvých a má v nebesích vysoké postavení; proto mu je vše podřízeno.

Co řekl Pán Ježíš svým učedníkům o své autoritě? Mat 28, 18.

Jak povznesl Bůh Ježíše Krista k svrchovanému postavení ve vesmíru? Ef 1, 19–23

Který poslední nepřítel bude podroben Kristu? 1 Kor 15, 26. 27

Nový život

Zákl. verš: 1 Petr 4, 7. 8

V tomto úkole se budeme učit, jak Petr vybízí věřící, aby měli totéž smýšlení, jaké měl Kristus. Ten, kdo se cele odevzdá Kristu, nemůže žít stejným způsobem jako před obrácením. Musí odložit hříšné světské radovánky a nesprávné zvyky osobních choutek a nejrůznější způsoby modloslužby. Zavrhneme-li nesprávný starý způsob života, dokazujeme tím, že chceme žít zcela odlišným životem. Naše srdce je naplněno vděčností za lásku Ježíše Krista, který za nás zemřel, a proto musíme žít docela jinak než světští lidé. Petr vybízí věřící, aby byli střídmí ve všem, poněvadž se blíží příchod Pána Ježíše. Tyto pokyny rozvádějí myšlenky dřívějších úkolů.

1. Utrpení přináší odměnu (1 Petr 4, 1. 2)

Petr probírá ve své první epištole otázku utrpení z nejrůznějších hledisek a povzbuzuje věřící, aby zůstali Bohu věrni i za nejtěžších okolností.

Jak se choval Job v utrpení? Job 13, 15

Přitahuje nás utrpení blíže k Bohu nebo nás od něho vzdaluje?

V těžkostech cítíme, jak je nám Pán Ježíš drahý. Je to vzácné pomýšlení, že můžeme vyznávat svoji víru v nebezpečí, v zármutku, v nemoci, v bolestech a v smrti. Záležejí jen na nás, jak přijímáme vše od Pána.

2. Opustíme minulost (1 Petr 4, 3. 4)

Jakmile jsme oděni Kristovou spravedlností, nemáme zalíbení v hříchu, poněvadž Kristus nám pomáhá. Mů-

žeme se dopustit chyb, ale budeme nenávidět hřích, který způsobil utrpení Božího Syna.

Jak se zachováme ke svým dřívějším neobráceným druhům?

Náležíme-li cele Kristu, budeme mít příležitost vydávat o něm svědectví. Jakmile nás někdo pozve do nějaké zábavy, můžeme svědčit o svém Pánu. Jsme-li opravdu věrni Ježíši Kristu, nebudeme hledat různé výmluvy, ale jasně a prostě řekneme, že jsme dítkami Božími, a proto nemůžeme podle našich zásad ani výjimečně chodit tam, kam s námi nemůže jít náš Pán.

3. Den soudu (1 Petr 4, 5. 6)

Posměvači, kteří se rouhají evangeliu, se budou zodpovídat Ježíši Kristu, který soudí živé i mrtvé. Někteří lidé zemřeli dříve než k nim přišlo evangelium. Tato třída lidí bude souzena na základě toho, jak žila. Křesťané, kteří zemřeli v Kristu, obdrží jednou nesmrtelné, oslavené tělo, jako měl Kristus, když vstal z hrobu.

Jak nám následující verše osvětlují náš verš? Gal 3, 8; Žid. 4, 2; 1 Kor 10, 2—4

4. Požehnání lásky (1 Petr 4, 7. 8)

Co zdůrazňuje Petr o lásce?

Apoštol nás vybízí, abychom měli bratrskou lásku, která chyby jiných nezveličuje, ale raději přikrývá. Tento verš však nechce říci, že máme přikrývat vlastní naše hříchy. Ty naopak Bohu vyznáváme a zbavujeme se jich.

Varujme se hříchů, které vidíme kolem sebe. Každé naše slovo a každý skutek nás mají povznášet, zjemňovat, zušlechťovat. Přizpůsobovat se v nesprávnostech světa je hříchem.

5. Umění být pohostinný (v. 9. 10)

Písmo nás vybízí k pohostinnosti. Jakmile vymizí duch pohostinnosti, nastupuje na jeho místo sobectví. Kristus ví i to, jaká vydání máme, když jej poslechneme a přijmeme někoho v jeho jménu za hosta. Kdo dává chudému, půjčuje Hospodinu. Pán Bůh nám to vynahradí jinak a dá nám, co potřebujeme.

Jaký krásný příklad křesťanské pohostinnosti vidíme v prvotní církvi? Sk 16, 14. 15

Přípravy pro hosty vyžadují čas, který právem náleží Pánu. Být vždy pohostinný vyžaduje někdy i sebezapření. Někdo se vymlouvá, že pohostinnost vyžaduje mnoho starostí. Je zcela namístě, když nečekanému hostu řekneme: „Nic zvláštního jsme nepřipravili, ale přijměte zavděk tím, co máme.“ Nečekaný host ocení takové přijetí mnohem víc, než nejnákladnější přípravy.

6. Vše k Boží slávě (1 Petr 4, 11)

Z čeho poznáváme, že Bůh je oslaven lidskými činy?

Člověk má všechny dary využít co nejlépe a nemá se s nikým srovnávat, zda někdo dělá více nebo méně. Naše schopnost pracovat pro Pána není ani tak závislá na našem vzdělání či prostřednicích ani na popularitě, jako spíše na sebezapření a ochotné poslušnosti Ježíše Krista. Ti, kteří se Ježíši skutečně cele odevzdají, budou mít velký vliv a strhnou s sebou na cestu spásy další a další. Bohu tak nezáleží na rozumových schopnostech ani na síle peněz, jako na moci srdce. Síle pravé zbožnosti a pokorné věrnosti neodolá nic.

Křesťan v soužení

Zákl. verš: 1 Petr 4, 14. 19

Petr chtěl těmito verši povzbudit křesťany pro nastávající těžké chvíle. Zdá-li se nám, že tato rada není pro nás dnes aktuální, může nám posloužit v budoucnosti. Na příkladech z minulosti se můžeme učit, že opravdový křesťan se dříve nebo později stal terčem nenávisi. Lidé se bouří proti Bohu a satanův zápas proti Bohu vrcholí. Utrpení křesťanů za císaře Nerona bylo pouze začátkem strašných pozdějších pronásledování, kterými procházela církve upřímných věřících. Petr se všemožně snažil posilnit mysl křesťanů, proto jim poukazoval na Kristova utrpení. Věděl velmi dobře, že každý, kdo se stane občanem nebeského království, musí projít mnohými těžkostmi.

1. Nedivme se utrpení (1 Petr 4, 12. 13)

Které dvě věci počítá Petr k radostem křesťana?

Máme podíl na Kristových utrpeních?

Soužení je část výchovy, kterou Kristus ve své škole očisťuje své děti od nánosů světskosti. Děti Boží, věřící, procházejí různými zkouškami proto, že je Bůh vede. Používá si těžkostí a překážek jako osvědčených prostředků výchovy a podmínek úspěchu. Ten, který čte v lidských srdcích, zná lépe jejich slabosti než oni sami. Umožňuje jim, aby překonali tyto povahové kazy, a připravuje si je k službě. Často na ně dopouští těžký oheň soužení, aby byli dokonale pročištěni.

2. Blahoslavenství v potupě (v. 14)

Proč máme být šťastní i v urážkách pro Krista?

Jak nás ujišťuje bible v otázce pokušení? 1 Kor 10, 13

Co je jedním důvodem utrpení? Žid 5, 8

Bůh nám dal poznat pravdu, a tím nás vytáhl z hříchu a uvedl do Boží dílny, aby si nás připravil pro místo ve svém chrámu. V této dílně si přijde na své kladivo i dláto a pak nastává leštění. Nereptejme při tomto procesu milosti. Možná, že jsi drsným kamenem, který musí být opracován, než tě Bůh použije na místě podle své vůle. Nedivme se, když Bůh kladivem a dlátem soužení odstraňuje naše povahové kazy. To dokáže jedině On. A budme ujištěni, že nedá ani jednu ránu zbytečně.

3. Důvody utrpení (1 Petr 4, 15. 16)

Petr činil jasný rozdíl mezi utrpením, které jsme si způsobili chybným postupem a mezi utrpením pro Krista (viz 2, 19. 20; 3, 17). Bylo by prospěšné, kdybychom se pozastavili nad tím, proč vlastně trpíme.

Snad se podíváme, že většinou trpíme pro své vlastní chyby. Může to být např. churavost a nemoc, způsobená chybnou životosprávou.

Nevyhýbáme se někdy utrpení pro Krista?

Mnozí omlouvají svá ukvapená slova a výbušnost slovy: Jsem takový vznětlivý a hned vzplanu. Ale tím se nezahojí rány, způsobené takovým jednáním. Přirozený člověk musí zemřít a v srdci se musí usadit nový člověk s povahou Pána Ježíše.

4. Žijeme v době soudu (v. 17)

Petr uvádí důvod, proč nemají křesťané trpět jako činitelé nepravosti, ale raději pro svého Pána. Nastává den soudu. V tomto dni projdou klidně pouze ti, kteří jsou odevzdanými, věrnými křesťany.

Co slyšel Ezechiel, když ho Pán přenesl ve vidění z Ba-

bylána do Jeruzaléma? Jaký příkaz dával Bůh zhoubcům?
Ezech 9, 4–6

Tak jako umělec přesnými tahy zpodobňuje tvář člověka, tak přesně je i náš charakter vystižen v nebeských knihách.

5. Záchrana není lehká (1 Petr 4, 18)

Mnozí křesťané mají představu o velmi snadném způsobu záchrany. Nelze popřít, že člověk dochází ke spasení jedině vírou a že spasení je z milosti. Ale jak názorně poukázal i Kristus, že přesto není lehké být spasen? Mat 7, 13. 14

Jak to zapůsobilo na učedníky, když Pán Ježíš poukázal na obtížný vstup do Božího království? Mar 10, 23–26

Nikdo, ani Bůh, nás nemůže přenést do nebe, jestliže sami nevynaložíme potřebné úsilí. Bez našeho chtění a přičinění to nejde. Musíme vyloučit nepříjemné povahové rysy, kterými se tak od Ježíše lišíme. Bůh v nás působí chtění i činění své vůle, ale my se o to musíme snažit, musíme s ním spolupracovat.

6. Svěřme se Stvořiteli (1 Petr 4, 19)

Náš Stvořitel je věrný. Můžeme se spolehnout, že dosáhne při nás svého cíle, budeme-li chtít. Svěřme nebojácně svou čest, dobré jméno a plány do rukou Stvořitele, který nás provede věrně v životě i v smrti.

Jakými slovy vyjádřil Pavel tuto myšlenku mladému Timoteovi? 2 Tim 1, 12

Co řekl Jeremiáš o Boží věrnosti? Pláč Jer 3, 22. 23

Nevěnujeme snad více času reptání a obavám, místo abychom svou duši svěřili Hospodinu?

Naučení pokory

Zákl. verš: 1 Petr 5, 5. 6

Náš úkol začíná zvláštní výzvou k vedoucím církve. Petr nezdůrazňuje svou apoštolskou autoritu, nemluví o svém vyšším postavení, ale staví se na úroveň ostatních Božích pastýřů. Klid v církvi a rozvoj Božího díla ve světě je mnohem více závislý na prostých a příjemných povahových rysech křesťanů, než na nadání, na vzletné výmluvnosti nebo na hmotných prostředcích.

Srovnáme-li jednoduchost prvotní církve s pozdějšími obyčejí středověké církve, která se uchýlila z cesty pravdy, vidíme jasný rozdíl. Petr nikdy nenaznačuje, že by vedoucí církve měli neomezenou autoritu nad stádcem Páně. V jeho stati není ani nářezka na obřady, kněžské výkony a ceremonie. Petr nechce, aby nad lidem Božím stáli dozorcí. Všichni jsme jedno v Kristu. Petr mluví o vůdcovství spíše ze strany ochrany a péče než ovládnání věřících. Petr nakonec zdůrazňuje pokoru a lásku, která je nutná mezi vedoucími, mezi všemi členy, mladými i staršími.

1. Zodpovědné vedení (1 Petr 5, 1. 2)

Jaký postoj zaujímal Pavel k věřícím v Korintu jako vedoucí? 2 Kor 1, 24

Petr nedostal žádnou přednost, aby byl ctěn jako hlava církve. Získal si důvěru bratří tím, že mu Kristus odpustil jeho odpadnutí a že mu svěřil pasení stáda a že věrně následoval Krista. Měl v církvi velký vliv. Ale naučení, které mu Kristus dal u Galilejského moře, zůstalo v něm po celý život.

2. Příklad vedení (1 Petr 5, 3. 4)

Jaké podobné naučení dal Pavel Timoteovi? 1 Tim 4, 12
Jakou vlastností se musí vyznačovat dobrý pastýř podle slov Pána Ježíše? Jan 10, 4

Církev na zemi se skládá z chybných mužů a žen, s kterými je třeba mít mnoho trpělivosti. Potřebují získat nutnou přípravu pro život časný i věčný, aby dosáhli království Božího. Potřebujeme věrné pastýře, kteří nebudou Božimu lidu lichotit, nebudou s ním jednat stroze, ale budou jej sytit chlebem života. Potřebujeme muže, kteří ve svém životě na každý den cítí proměňující moc Ducha svatého a kteří nezištně a vroucně milují své světence.

3. Pýcha a pokora (1 Petr 5, 5. 6)

Proč přináší Petr naučení o pokoře?

Petr radí členům církve, aby se v pokoře navzájem přizpůsobovali. Heslem zralého křesťana je podle ap. Petra pokora, podřízení se. Jeho rady se týkají všech členů církve, tj. vedoucích a starších i mládeže.

Jaké napomenutí čteme ve 3 Moj 19, 32? V Písmu je několikrát zaurazněna myšlenka, že „Bůh se pyšným protiví“. Necnybí nam někdy pokora?

4. Boží péče o nás (1 Petr 5, 7—9)

Kterými slovy vystihuje Pán Ježíš, že jsme v Boží péči? Mat 6, 31—34

Strach podrývá duševní zdraví. Hlavní příčinou úzkosti je nedůvěra v Ježíše Krista. Důvěřovat Kristu znamená víc, než pouze věřit v jeho existenci a ve skutečnost, že je Spasitelem. Věřící člověk se denně svěruje stále Boží péči. Ten, kdo je veden Bohem, může být přesvědčen o tom, že je v jeho péči. Proč bychom tedy měli mít strach?

Z Petrova varování je vidět, že se křesťan musí mít stále na pozoru před satanem. Jedinou zbraní proti němu je důvěra v Krista.

5. Růst křesťanů (v. 10. 11)

Co mělo podle Petra následovat po utrpení věřících?

Tyto verše vyjadřují zaslíbení. Petr byl přesvědčen, že Bůh naše spasení zajistí. Křesťan, který duchovně roste, uznává, že zdrojem veškeré duchovní síly a pomoci pro každý okamžik je Ježíš Kristus. Proto mějme k němu upřímný náš pohled. Jedině v Kristu jsou nám zajištěna nebesa. Tam je čistota, svatost a požehnání, tam je sláva, kterou nelze vyjádřit slovy smrtelníka.

6. Závěrečná ujištění (v. 12—14)

Silvánus bývá obvykle označován jako Sílas, který byl Pavlovým věrným společníkem na jeho druhé misijní cestě a který mu pomáhal psát dopisy Tessalonickým (viz Sk 15, 40; 1 Tes 1, 1; 2 Tes 1, 1). Lukáš ho ve Skutcích apoštolských nazývá Sílou. Byl to Žid a současně římský občan. Mohl to být dobrý Petrův tajemník.

Většina vykladačů se shoduje v tom, že výraz „Babylón“ se vztahuje na tajemný Babylón neboli Řím, vylíčený ve Zjevení. Tradice a inspirace tvrdí, že Petr konal svou závěrečnou činnost v Římě, kde vytrpěl i krutou smrt. Starověký Babylón byl světovým centrem organizované bezbožnosti. Za Petrových dnů měl tuto pochybnou čest Řím.
